

Kościół św. Jerzego

Współrzędne: Szerokość - 53.467945, Długość - 23.228402

Pierwszy drewniany kościół, zwany też kaplicą, zbudował właściciel dóbr janowskich Jerzy Stanisław Sapieha. W 1715 r. kościół ten już istniał, a w dwa lata później był przy nim stały kapłan, ks. Grzegorz Gołaszewski. W 1735 r. zaczęto prowadzić metryki i kościół w Janowie figurował jako filialny parafii w Korycinie. Samodzielną parafią Janów został w 1744 r.

Kościół janowski był pierwotnie pod wezwaniem św. Jerzego, św. Anzelma, św. Ryszarda i św. Izydora. Przetrwał do początku XX w. Był w międzyczasie remontowany, a w 1865 przebudowany i powiększony.

W 1897 r. proboszcz janowski, ks. Ryszard Knobelsdorf, rozpoczął z wiernymi starania u władz carskich o zezwolenie na budowę kościoła murowanego. Wprawdzie w roku następnym uzyskano pozwolenie na budowę, ale prace rozpoczęto dopiero w 1899 r. W międzyczasie został wydalony przez władze państwowe na wygnanie do Pskowa ks. Knobelsdorf i całością prac kierował nowy proboszcz, ks. Izidor Cybulski. Projekt świątyni (według opinii ks. Stanisława Szyrokiego) wykonał Józef Dziekoński, co jednak budzi pewne wątpliwości. Pracami budowlanymi kierował architekt z Grodna Wacław Chrościcki. Stan surowy wraz z przykryciem był ukończony w 1902 r.

W dniu 28 XI 1904 r. budowlę poświęcił administrator diecezji wileńskiej ks. Wiktor Frąckiewicz, a 14 IX 1905 r. konsekrował bp Edward Ropp.

W czasie I wojny światowej kościół był uszkodzony przez działania wojenne, a w 1944 r. ks. Edward Szapel, proboszcz janowski, uratował świątynię przed wysadzeniem przez Niemców.

Po wojnie szereg razy przeprowadzono remonty i konserwacje. Na odnotowanie zasługuje fakt wykonania we wnętrzu świątyni w latach 1967-1973 przez prof. Leonarda Torwirda z Torunia części dekoracji techniką sgraffito i al fresco. Po jego tragicznej śmierci w wypadku dalszą część prac wykonali artyści z Krakowa w konsultacji z prof. Wiktorem Zinem z Krakowa.

Tekst pochodzi ze strony Archidiecezji Białostockiej.